

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 martie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, în privința lui

Capațina Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în mun.Xxxxxxxxxx, str.Xxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 28.06.2016 - 04.10.2016,
2. Instanța de apel: 02.11.2016 - 15.12.2016,
3. Instanța de recurs: 02.03.2017 - 29.03.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 04 octombrie 2016, a fost încetat procesul penal în privința lui Capațina Gheorghe, în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta lui constituie o contravenție administrativă.

Capațina Gheorghe a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției administrative prevăzute de art.78 alin.(1) și alin.(2) Cod contravențional, fiind încetat procesul contravențional în privința lui pe motivul expirării termenului de tragere la răspunderea contravențională.

S-a încasat de la Capațina Gheorghe în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 1359 lei.

2. Potrivit sentinței, Capațina Gheorghe a fost învinuit în faptul că, la 15 martie 2016, ora 20.30, aflându-se în curtea comună a domiciliului său din str.Xxxxxxxxxx, mun.Xxxxxxxxxx, în rezultatul unui conflict inițiat cu nepotul Capațina Vladimir, l-a numit pe ultimul cu cuvinte injurioase, aplicându-i o lovitură cu o țevă din metal în față cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.763/D din 06.04.2016, echimoză și escoriații la nivelul nasului, care se califică drept vătămare neînsemnată. După care, la intervenția mamei lui Capațina Vladimir de a-l salva pe fiul său, Capațina Gheorghe i-a aplicat lui Capațina Maria o lovitură cu aceeași țevă din metal peste mâna dreaptă cauzându-i acesteia, conform raportului de expertiză medico-legală nr.705/D din 03.05.2016, edem și echimoză a

antebrațului drept, hematom subcutan, care se califică drept vătămare ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Capațina Gheorghe în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Codul penal, ca violență în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gh.Capațina să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în baza art.90 Cod penal, pe un termen de 2 ani, invocând că sentința este neîntemeiată, bazată pe o apreciere eronată a probelor care a dus la încetarea procesului penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție, concluziile instanței fiind greșite, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită incontestabil; - instanța greșit a concluzionat că inculpatul nu este membru de familie a părților vătămate, atâta timp cât locuiesc în același imobil și fiind în relație de rudenie pe linie dreaptă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, în urma cercetării suplimentare a probelor, s-a stabilit că prima instanță just a concluzionat asupra recalificării acțiunilor lui Gh.Capațina în baza art.78 alin.(1) și (2) Cod contravențional, adică acțiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, care a provocat o dereglare a sănătății de scurtă durată.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță la adoptarea sentinței în mod întemeiat a stabilit că Gh.Capațina nu este membru de familie cu părțile vătămate, deoarece potrivit art.133¹ Cod penal, prin membru de familie se înțelege: în condiția de conlocuire - persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; în condiția de locuire separată - persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj). Iar, acuizarea nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra că aceste persoane sunt membri de familie, singurul argument fiind faptul că ei au aceeași adresă și folosesc în comun unele servicii comunale.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpatul nu deține calitatea de subiect special al infracțiunii de violență în familie, această calitate specială, fiind obligatorie pentru infracțiunea prevăzută la art.201¹ Cod penal,

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a constatat că Gh.Capațina la 15.03.2016, ca urmare a relațiilor ostile în care se află de mai mult

timp cu M.Capațina și V.Capațina, le-a aplicat acestora cu o țevă metalică lovituri, cauzându-le lui M.Capațina, conform raportului de expertiză medico-legală nr.705/D din 03.05.2016, edem și echimoză a antebrăului subcutan, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contodont, ce a condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară, și lui V.Capațina, conform raportului de expertiză medico-legală nr.763/D din 06.04.2016, echimoză și escoriații la nivelul nasului, care se califică drept vătămare neînsemnată.

Prin urmare, prima instanță în mod corect a calificat fapta inculpatului Gh.Capațina în temeiul art.78 alin.(1) și (2) Cod contravențional, ca acțiuni violente care au cauzat vătămarea neînsemnată a integrității corporale și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, care a provocat o dereglare a sănătății de scurtă durată.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță just a încetat procesul penal de învinuire a lui Gh.Capațina în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia constituie o contravenție, acesta fiind recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(1), (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere contravențională de 3 luni, prevăzut de art.30 Cod contravențional.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că instanțele de fond eronat au stabilit că inculpatul nu este membru de familie a părților vătămate; - decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a dat o apreciere eronată probelor administrate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportând norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, iar reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele de fond, de competența căreia este stabilirea acesteia.

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate în cauză și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă de reîncadrare a acțiunilor inculpatului din art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, în baza

art.78 alin.(1) și (2) Cod contravențional.

Temeiurile invocate de recurent referitor la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, nu pot fi reținute, la fel, cum nu poate fi reținut nici faptul că inculpatul avea calitatea de subiect special, și anume de membru de familie al părților vătămate, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel au motivat calificarea faptei inculpatului Gh.Capațina în baza art.78 alin.(1) și (2) Cod contravențional, prin faptul că, probele prezentate cert dovedesc că inculpatul a săvârșit acțiuni violente, care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății, neavând calitatea de membru al familiei a părților vătămate.

Instanțele de fond, și-au bazat aceste concluzii pe declarațiile inculpatului, care a relatat că locuiește separat de Capațina Maria și Vladimir, dâșii nelocuind niciodată împreună, fiecare având case separate în ograda părinților; iar părțile vătămate V.Capațina și M.Capațina au relatat că, nu au locuit niciodată în aceeași casă cu inculpatul, având doar ograda comună; martorul N.Capațina a menționat că este soțul și, respectiv, tatăl părților vătămate, inculpatul fiind fratele lui, însă gospodărie comună cu acesta nu duc; martorul A.Capațina, a declarat că este feciorul inculpatului și locuiește împreună cu dâșul, iar părțile vătămate locuiesc separat într-o altă casă și duc o gospodărie aparte.

Argumentul acuzării referitor la faptul că inculpatul și părțile vătămate locuiesc împreună în același imobil, ei fiind în relații de rudenie pe linie dreaptă, astfel acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, nu poate fi reținut, deoarece starea de fapt constatată de ambele instanțe indică la faptul că între inculpat și părțile vătămate nu există raporturi de întreținere, ducând fiecare gospodărie diferită. Fiecare din familie are bugetul lor separat, locuiesc în case diferite, astfel Gh.Capațina locuiește cu feciorul său A.Capațina, iar părțile vătămate V.Capațina și M.Capațina cu N.Capațina.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanțele de fond corect au concluzionat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate, deoarece subiectul acestei infracțiuni trebuie să dețină calitatea specială de membru al familiei, având în vedere prevederile art.133¹ Cod penal, privind înțelesul temeiului „membru de familie”, sau art.3 din Legea nr.45 din 10.03.2007 „Cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie”, pentru a deține această calitate, în condiția conlocuirii rudelor pe linie dreaptă sau colaterală este necesar ca între subiecții violenței în familie să existe relații de întreținere. Însă, reieșind din declarațiile inculpatului și a părților vătămate, care au comunicat că locuiesc în case diferite având un buget separat, constatându-se astfel că între părțile vătămate V.Capațin, M.Capațina și inculpatul Gh.Capațina nu există raporturi de întreținere, acesta din urmă nefiind membru de familie a părților vătămate.

Astfel, motivele invocate de recurent ce țin de starea de fapt, precum că incorect au fost apreciate probele administrate în cauză, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate

suficiente probe care confirmă cu cetitudine nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, acțiunile lui fiind corect reîncadrate în baza art.78 alin.(1) și (2) Cod contravențional.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind recalificarea acțiunilor inculpatului rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea acestora de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui Capațina Gheorghe, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 aprilie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu